

Rezultativne konstrukcije u hrvatskom znakovnom jeziku

Žaja, Antea

Master's thesis / Diplomski rad

2016

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Education and Rehabilitation Sciences / Sveučilište u Zagrebu, Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:158:996795>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-25**

Repository / Repozitorij:

[Faculty of Education and Rehabilitation Sciences - Digital Repository](#)

Sveučilište u Zagrebu
Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet

Diplomski rad
Rezultativne konstrukcije u hrvatskom znakovnom
jeziku

Antea Žaja

Zagreb, rujan, 2016

Sveučilište u Zagrebu
Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet

Diplomski rad
Rezultativne konstrukcije u hrvatskom znakovnom
jeziku

Antea Žaja

Mentorica:
doc. dr. sc. Marina Milković

Zagreb, rujan, 2016

Izjava o autorstvu rada

Potvrđujem da sam osobno napisala rad ***Rezultativne konstrukcije u hrvatskom znakovnom jeziku*** i da sam njegova autorica.

Svi dijelovi rada, nalazi ili ideje koje su u radu citirane ili se temelje na drugim izvorima jasno su označeni kao takvi te su adekvatno navedeni u popisu literature.

Ime i prezime: Antea Žaja

Mjesto i datum: Zagreb, 12. rujna 2016

Zahvala

Najprije zahvaljujem svojoj mentorici, doc. dr.sc. Marini Milković na strpljivoj suradnji, stručnom vođenju i pomoći tijekom izrade ovog diplomskog rada te na svom znanju što mi je prenijela kroz ovih nekoliko godina.

REZULTATIVNE KONSTRUKCIJE U HRVATSKOM ZNAKOVNOM JEZIKU

Antea Žaja

Mentor: doc. dr. sc. Marina Milković

Diplomski studij logopedije

SAŽETAK

Rezultativne konstrukcije relativno su nova tema lingvističkih istraživanja, a posebno lingvistike znakovnih jezika. Do sada rezultativne konstrukcije nisu opisane u HZJ-u te je cilj ovog rada bio ispitati postoje li rezultativne konstrukcije u HZJ-u i ako postoje, koje su im osnovne karakteristike.

U govornim jezicima rezultativne konstrukcije se odnose na one rečenice koje u svojoj strukturi sadrže glavni glagol i sekundarni predikat, odnosno rezultativ. Glavni glagol izražava radnju koja uzrokuje promjenu stanja na argumentu rečenice, dok sekundarni predikat izražava promijenjeno stanje argumenta kao rezultat radnje glavnog glagola.

Provedenom analizom utvrđeno je kako u HZJ-u postoje rezultativne konstrukcije, koje se mogu izraziti u nekoliko različitih oblika. Pravim rezultativnim konstrukcijama smatraju se one koje imaju jedan glavni glagol koji je uvijek teličan te kao takav uzrokuje rezultativ koji se nalazi na samom kraju rečenice. U HZJ-u glavni glagol može biti u obliku glagolskog sendviča, gdje je prvi glagolski parnjak ateličan, a drugi teličan te dolazi na kraj rečenice. Drugi parnjak u glagolskom sendviču pokazuje svršenost uzročne radnje, koja tek kao takva omogućuje izražavanje rezultativa. U rezultativnim konstrukcijama u HZJ-u glavni glagol može biti izražen glagolskom jekom, gdje su oba pojavljivanja glagola identična, odnosno telična i kao takvi stvaraju glagolsku radnju u fokus konstrukcije.

Dobiveni su rezultati usporedivi s istraživanjima rezultativnih konstrukcija u drugim znakovnim jezicima te doprinose opisu gramatike HZJ-a.

Ključne riječi: rezultativne konstrukcije, hrvatski znakovni jezik, morfofonologija, sintaksa, semantika

RESULTATIVE CONSTRUCTIONS IN CROATIAN SIGN LANGUAGE (HZJ)

Antea Žaja

Mentor: doc. dr. sc. Marina Milković

Diplomski studij logopedije

SUMMARY

Resultative constructions are relatively new topic in linguistic researches, especially linguistics of sign languages. They haven't been described in HZJ yet, so the aim of this particular research is to determine whether there are resultative constructions in HZJ and if there are any, to describe their basic characteristics.

Resultative constructions of spoken languages are those clauses in which, in addition to the main verb, there is a secondary predicate, respectively resultative. Resultative predicates the state that comes about for an argument in the event as a result of the action described by the main verb.

Analysis of resultative constructions confirms their appearance in HZJ in several different forms. The first one refers to real resultative constructions with one main verb and resultative. Main verb is always *telic*, describing completed action that causes resultative state in the end of the clause. Resultative is consequence of an action expressed by the main verb and provides change of state of the argument. The second one refers to verb sandwiches in which the main verb occurs twice in the same clause. First occurrence of the verb is in its *atelic* form and the second one in *telic* form which always comes in the final position in the clause. The second occurrence of the verb refers to finished action as the resultative requires. The third form of resultative constructions in HZJ refers to verb echo where the main verb is repeated two times in identical, *telic* form in the clause, making the verb action focus of the clause.

Those results are comparable to the results of researches in other sign languages. This research contributes to describing HZJ grammar.

Key words: resultative constructions, Croatian sign language (HZJ), morphophonology, syntax, semantics.

Sadržaj

1. UVOD	8
1.1. Rezultativne konstrukcije	8
1.1.1. Vrste rezultativnih konstrukcija	9
1.1.1.1. <i>Rezultativne konstrukcije s obzirom na vrstu rezultativa</i>	9
1.1.1.2. <i>Prave rezultativne konstrukcije</i>	11
1.1.1.3. <i>Rezultativne konstrukcije s refleksivnim objektom</i>	13
1.2. Rezultativne konstrukcije u govornim jezicima	13
1.2.1. Rezultativne konstrukcije u grčkom jeziku	13
1.2.2. Rezultativne konstrukcije u mađarskom jeziku	14
1.2.3. Rezultativne konstrukcije u hrvatskom jeziku	15
1.3. Rezultativne konstrukcije u znakovnim jezicima	16
1.3.1. Rezultativne konstrukcije u ASL-u	16
1.3.2. Rezultativne konstrukcije u njemačkom znakovnom jeziku (DGS)	17
1.4. HZJ	18
1.4.1. O pridjevima	18
1.4.2. Morfo-fonologija	19
2. Problem i cilj istraživanja	22
3. METODE RADA	22
3.1. Sudionici istraživanja	22
3.2. Način prikupljanja podataka	22
3.3. Opis ispitnog materijala	22
3.4. Metoda obrade podataka	23
4. REZULTATI ISTRAŽIVANJA I RASRAVA	25
4.1. Sintaktičko-semantička analiza	26
4.2. Morfo-fonološka analiza	29
4.2.1. Glagolski sendviči	29
4.2.2. Glagolska jeka	30
4.2.3. Odnos glavnog glagola i rezultativa	31
4.2.4. Obrisati stol čistim/prljavim	33
5. Zaključak	35
6. PRILOG	37
7. Popis literature	39

1. UVOD

Istraživanja lingvistike HZJ-a u posljednja dva desetljeća sve su brojnija. Iako broj znanstvenih radova na području svih jezičnih sastavnica sve više raste i dalje se o lingvistici HZJ-a premalo zna. Ovim će se radom otvoriti tematika rezultativnih konstrukcija u HZJ-u kao novo istraživačko pitanje u okviru lingvistike HZJ-a.

1.1. Rezultativne konstrukcije

Posljednjih nekoliko desetljeća rezultativne su konstrukcije istraživane kao jedne od najboljih primjera sintaktičko-semantičke interakcije (Goldberg, 1991). Rezultativne konstrukcije odnose se na one rečenice koje u svojoj strukturi sadrže glavni glagol i sekundarni predikat. Potonji izražava promjenu stanja koja se dogodila na jednom argumenata rečenice. Ta je promjena rezultat radnje glavnog glagola, stoga se sekundarni predikat koji ju izražava naziva rezultativ (Beavers, 2012). Navedeno je prikazano na primjeru (1).

(1) *Jeff hammered the metal flat. / Jeff je izravnao metal/izlupao metal ravnim.*

(Beavers, 2012: 908)

U rezultativnoj konstrukciji (primjer 1), *hammer/izlupati* predstavlja glavni glagol, *metal* objekt koji trpi radnju glavnog glagola i time mijenja stanje koje posljedično izražava rezultativ *flat/ravnim*.

Halliday (1967) prva uvodi termin rezultativ, razlikujući tako dva tipa sekundarnih predikata: rezultativ i deskriptiv. Potonji ne izražava promijenjeno stanje objekta nakon neke radnje, već trajno stanje jednog od argumenata rečenice bez obzira na samu radnju u rečenici. Stoga, iako sintaktički identične, navedene rečenice semantički se bitno razlikuju. Navedeno je prikazano u primjerima (2) i (3).

(2) *The painter painted the chair red. / Soboslikar je obojao stolicu u crveno/crvenom.*

Tako primjer (2) izražava rezultativnu rečenicu, u kojoj je *red/crven* rezultativ koji označava promijenjeno stanje objekta *chair/stolice*, nakon izvršene radnje *paint/bojanja*.

(3) *The painter painted the chair drunk. / Soboslikar je pijan obojao stolicu.*

(Helgason, 2009: 2)

U primjeru (3) nije izražen rezultativ. Naime, *the painter/soboslikar* nije postao *drunk painting the chair / pijan bojajući stolicu*, već je ovo deskriptiv koji opisuje stanje subjekta tijekom radnje u rečenici. Kada bi se primjeru (3) silom pripisalo rezultativno značenje, tada bi objašnjenje rečenice išlo u smjeru kako je je *painter/soboslikar drunk/ pijan* od opojnih mirisa koje je boja puštala prilikom bojenja stolice. Ipak, takvo objašnjenje ove rečenice gramatički ne bi bilo ispravno (Helgason, 2009).

Ovdje je potrebno još navesti dva primjera (4) i (5) konstrukcija koji se odnose na one konstrukcije koje semantički nisu ni rezultativne ni deskriptivne, iako im sintaktički u potpunosti odgovaraju:

(4) *I want that man dead. / Želim tog čovjeka mrtvog.*

(5) *We consider John foolish./ Smatramo Ivana glupavim.*

(Helgason, 2009:7)

Navedene rečenice nemaju rezultativno značenje. U primjeru (4) *čovjek* ne može postati *mrtvim* kao posljedica *želje*. Isto tako u primjeru (5) *Ivanova glupqvost* nije rezultat činjenice da ga *mi* takvim *smatramo*. Ovi primjeri ne pokazuju uzročno-posljedičnu vezu između glavnog glagola i rezultativa, stoga ih ne možemo smatrati rezultativnim konstrukcijama.

1.1.1. Vrste rezultativnih konstrukcija

Rezultativne konstrukcije još uvijek su neistražena lingvistička forma pa se ni pitanje njihove podjele ne može smatrati u potpunosti odgovorenim. Tako podjele rezultativnih konstrukcija variraju ovisno o autorima i lingvističkim aspektima na koje su se fokusirali: sintaksa, semantika, pragmatika. Ovdje ćemo prikazati vrste rezultativnih konstrukcija kakvu predstavljaju Goldberg i Jackendoff (2004).

1.1.1.1. Rezultativne konstrukcije s obzirom na vrstu rezultativa

Polazišna točka u podjeli rezultativnih konstrukcija odnosi se na vrstu riječi kojom je rezultativ izražen. Goldberg (1991) u svojem ranijem radu objašnjava kako je u engleskom jeziku rezultativ uvijek izražen pridjevom ili prijedložnim izrazom. Tako se rezultativne konstrukcije dijele u dvije skupine:

a) **Rezultativ kao pridjev**

(6) *Herman wiped the table clean. / Herman je obrisao stol čistim.*

Primjer (6) pokazuje kako je glavni glagol *wipe/obrisati* uzrokovao promjenu stanja na objektu *table/stol* koja je izražena rezultativom *clean/čistim*, u ovom slučaju pridjevom.

b) **Rezultativ kao prijedložni izraz**

(7) *The critics laughed the play off the stage. / Kritika je ismijala predstavu s pozornice.*

(Goldberg i Jackendoff, 2004: 532)

U primjeru (7) prijedložnim izrazom *off the stage/s pozornice* izražen je rezultat radnje glavnog glagola. Naime, *the critics laughed the play/publika je ismijala predstavu* pa se kao rezultat toga ona predstavila izvoditi, odnosno maknuta je *off the stage/s pozornice*.

1.1.1.2. Rezultativne konstrukcije s obzirom na prijelaznost glavnog glagola

Slijedeća vrsta rezultativnih konstrukcija ovisi o prijelaznosti, odnosno neprijelaznosti glavnog glagola.

a) **Prave rezultativne konstrukcije**

Kod pravih rezultativnih konstrukcija glavni glagol uvijek je prijelazan. Milković (2010) prijelazne glagola definira kao one koji se nužno pojavljuju s imenicom ili imenskom riječi u akuzativu. Imenica koja u rečenici dolazi u akuzativu smatra se objektom pa se prijelazni glagoli koji nemaju objekt smatraju negramatičnima. U skladu s rečenim, rezultativne konstrukcije kojima je glavni glagol prijelazan, moraju imati objekt na kojem se vrši radnja.

(8) *John shot the dog dead. / Ivan je upucao psa mrtvim.*

(Goldberg i Jackendoff, 2004: 534)

Tako u primjeru (8) prijelazni glagol *shoot/pucati* izaziva odgovor na pitanja *koga? što?*, čime zahtjeva objekt u akuzativu *dog/pas*, a rezultativ *dead/mrtav* pokazuje posljedicu izvršene radnje. Prijelazne rezultativne konstrukcije Goldberg i Jackendoff (2004) opisuju kao najtipičnije rezultativne konstrukcije u engleskom jeziku.

Navedeno je u skladu s pravilom Ograničenja direktnim objektom (*Direct Object*

Restriction - DOR) pravilom, koje Levin i Rappaport Hovav (2001) primjenjuju nužno uz prave rezultativne konstrukcije te ističu kako ono ne vrijedi za deskriptive čija je konstrukcija nalik rezultativnoj. Prema DOR-u prave rezultativne konstrukcije imaju prijelazni glavni glagol koji zahtjeva objekt u akuzativu. U takvim se konstrukcijama rezultativ uvijek odnosi na objekt koji je pretrpio izvršenu radnju od strane subjekta.

(9) *Lilly painted the car red. / Lilly je obojala auto u crveno/crvenim.*

U primjeru (9) rezultativ *crven* odnosi se na *auto* koje je *obojano* od strane *Lilly*. S druge strane, primjer (10) pokazuje deskriptivnu konstrukciju nalik rezultativnoj.

(10) *Lilly drove the car tired. / Lilly je vozila auto dok je bila umorna.*

(Levin i Rappaport Hovav, 2001: 782)

Kada bi primjenili DOR na primjeru (10) tada bi rečenica značila da je *car tired/auto umoran* kao rezultat *Lilly's driving/Lillyne vožnje*, što apsolutno nema smisla, stoga prema DOR-u prave rezultativne konstrukcije su one koje sadrže direktni objekt u akuzativu te se rezultativ nužno odnosi na objekt rečenice.

Osim pravih rezultativnih konstrukcija, ovisno o prijelaznosti glavnog glagola, postoji još jedna vrsta rezultativnih konstrukcija.

b) *Rezultativne konstrukcije bez objekta*

Kod rezultativnih konstrukcija koje nemaju objekt glavni glagol je neprijelazan. Milković (2010) navodi kako unatoč činjenici da glagolska radnja uvjetuje objekt, postoje i oni glagoli koji po svojoj prirodi ne zahtjevaju objekt u akuzativu, a gramatički su i dalje ostvarivi. Riječ je o neprijelaznim glagolima koji također mogu biti dio rezultativnih konstrukcija.

(11) *The river froze solid. / Rijeka se zamrzla tvrdom.*

(Goldberg i Jackendoff, 2004: 536)

Tako primjer (11) pokazuje kako se i glavni glagol i rezultativ odnose na subjekt. Ipak to i dalje ne spriječava ovu konstrukciju da izrazi rezultativno svojstvo. Naime, glavni glagol *froze/zarznuti* izražava što se sa subjektom događa, a rezultativ *solid/tvrd* promjenu njegovog stanja.

1.1.1.3. Refleksivne rezultativne konstrukcije

Goldberg i Jackendoff (2004) govore i o trećoj vrsti rezultativnih rečenica koja je specifična u odnosu na prethodno opisane. Ponekad rezultativne konstrukcije, kako bi mogle iskazati rezultativnost, moraju imati izražen direktni objekt u akuzativu unatoč činjenici kako je glavni glagol neprijelazan. Ipak, nije riječ o pravom objektu, već o tzv. lažnom, refleksivnom objektu koji se zapravo odnosi na subjekt. Refleksivan objekt "ubačen" je u rečenicu kako bi ona mogla izražavati rezultativnost.

(12) *We yelled ourselves hoarse./ Vikali smo do promuklosti.*

(Goldberg i Jackendoff, 2004: 537)

. U primjeru (12) da bi se posljedica *yell/vikanja* mogla izraziti rezultativom *hoarse/do promuklosti*, potreban je objekt na kojeg će se rezultativ referirati. S obzirom da se rezultativ odnosi na subjekt, a konstrukcija **We yelled hoarse* nije gramatički ispravna, uvođenje refleksivnog, tj. lažnog objekta rješava problem u ovim rezultativnim konstrukcijama.

Ovim je pregledom zahvaćena osnovna podjela rezultativnih konstrukcija u engleskom jeziku. One su još uvijek relativno nova tema u lingvistici pa će se daljnjim istraživanjima zasigurno proširiti i njihova podjela. Ipak, potrebno je naglasiti kako podjela rezultativnih konstrukcija varira od jezika do jezika, a ova prethodno navedena značajna je utoliko što ističe problematiku rezultativnosti te iskazuje neke zakonitosti koje su univerzalne i time daje smjernice za istraživanja i usporedbu rezultativnih konstrukcija u drugim jezicima. Upravo će se u slijedećem poglavlju dati kratki pregled rezultativnih konstrukcija u nekoliko različitih jezika.

1.2. Rezultativne konstrukcije u govornim jezicima

Rezultativne su konstrukcije, kako je prethodno rečeno, najtemeljitiše istražene u engleskom jeziku. Karakteristike rezultativnih konstrukcija u drugim jezicima stoga se najčešće uspoređuju s onima u engleskom te se na temelju sličnosti i razlika izvode novi zaključci. Ovo će poglavlje pružiti kratak pregled rezultativnih konstrukcija u grčkom, mađarskom i hrvatskom jeziku.

1.2.1. Rezultativne konstrukcije u grčkom jeziku

U grčkom jeziku rezultativne konstrukcije, kakve su prisutne u engleskom jeziku, vrlo su rijedak slučaj. Giannakidou i Merchant (1998) navode tek dva primjera rezultativnih konstrukcija koje odgovaraju onima u engleskom jeziku:

13) *Vafo tin porta kokkini. / I painted the door red. / Obojao sam vrata u crveno/crvenim.*

14) *I kori mou theli na kopsi ta malia tis konda. / My daughter wants to cut her hair short.*

Moja kćer želi ošišati kosu na kratko.

(Giannakidou i Merchant, 1998: 101)

Analiza rezultativnih konstrukcija utvrdila je kako glagoli u grčkom jeziku po svojoj prirodi semantički već izražavaju rezultativno svojstvo, stoga nije potreban sekundarni predikat kako bi se izrazio rezultativ. Navedeno je prikazano u sljedećim primjerima:

(15) *I Theodora aplopiise tin ergasia. / Teodora je pojednostavnila vježbe.*

(16) *To iliovasilema kokinise ta sinefa. / Sunce je zacrvenilo nebo.*

(17) *Tha kondino ti fusta mou. / Skratila sam suknju.*

(18) *I Theodora dhiskolepse tis askisis. / Teodora je zakomplicirala zadatke.*

(Giannakidou i Merchant, 1998: 102)

U grčkom jeziku sama semantika glavnog glagola izražava cijelu rezultativnost, kao što je to prikazano u primjerima (15-18). Glavni glagol u sebi već nosi značenje koje ima rezultativno svojstvo, stoga nema potrebu za rezultativom kao sekundarnim predikatom u konstrukciji, kao što je to slučaj u engleskom.

1.2.2. Rezultativne konstrukcije u mađarskom jeziku

Mađarski jezik, za razliku od grčkog, ima rezultativne konstrukcije kakve su opisane u engleskom jeziku. Bene (2009) objašnjava kako je u mađarskom jeziku nužan sekundarni predikat za izražavanje rezultativnih konstrukcija, kao što je prikazano u primjeru (19).

(19) *Éva kimosta a ruhá- tisztára. / Eva washed the clothes clean. / Eva je oprala odjeću čistom.*

(Bene, 2009: 213)

Naime, sekundarni predikat izražen rezultativom čini pomak od nekog uobičajenog postignuća koje je izraženo glavnim glagolom. Tek korištenjem rezultativa iskazuje se vrhunac radnje glavnog glagola. Rezultativ, dakle, predstavlja kulminaciju glagolske radnje, stoga se tek iz sekundarnog predikata saznaje što se točno dogodilo s objektom koji je pretprio određenu radnju.

Rezultativne konstrukcije u mađarskom jeziku analizirala je i Jurth (2013).

(20) *A haját befestette szőkre. / She dyed her hair blonde. / Obojala je kosu u plavo/plavom.*

(21) *János felvágta a húst darabokra. / John cut the meat into pieces. / Ivan je izrezao meso na komadiće.*

(Jurth, 2013: 337)

U primjeru (20) tek se rezultativom saznaje vrhunac radnje *bojanja*, a to je postignuta *plava boja* kose. Rečenica *A haját befestette* / *Ona je obojala kosu*, ne daje informaciju o krajnjem ishodu te radnje. Dodanim sekundarnim predikatom izražava se rezultativ koji nosi informaciju o kulminaciji radnje *bojanja*, tj. da je kosa postala *plavom*. Primjer (21) identičnom konstrukcijom izražava kulminaciju *rezanja mesa* u sekundarnom predikatu gdje se iz rezultativa doznaje kako je objekt sada narezan *na komadiće*.

S obzirom na navedeno, čini se kako mađarski jezik u izražavanju rezultativnosti slijedi konstrukciju kakva je prisutna u engleskom.

1.2.3. Rezultativne konstrukcije u hrvatskom jeziku

Arsenijević (2007) objašnjava kako je u slavenskim jezicima jedan od češćih oblika rezultativnog izražavanja prefiksacija glavnog glagola. Rezultativno svojstvo dobiva se dodavanjem prefiksa na radnju glavnog pa se rezultat u sekundarnom predikatu ne izražava. Navedeno pokazuje i sljedeći primjer:

- (28) *Odskočio je metar od prozora. / He jumped a metre away from the window.*
(Arsenijević, 2007: 210)

Prema Šarić (2008) rezultativne se konstrukcije u hrvatskom jeziku rijetko izražavaju sekundarnim predikatom. Ipak navodi kako su i takve konstrukcije moguće te da se u tim slučajevima rezultat izražava ili pridjevom ili prijedložnim izrazom, kao i u engleskom jeziku. Navedeno prikazuju sljedeći primjeri:

- (22) *Skinuo se gol.* (rezultat = pridjev)
(23) *Skinuo se do gola.* (rezultat = prijedložni izraz)
(24) *Najeo se sit i zadovoljan.* (rezultat = pridjev)
(25) *Pretukli su ga na smrt.* (rezultat = prijedložni izraz)
(Šarić, 2008: 25)

Također, u hrvatskom jeziku rezultativi mogu biti izraženi prilogom načina u okviru nekih specifičnih konteksta, kao kod npr recepata:

- (26) *Jaja tvrdo skuhajte.*
(27) *Jaja i šećer gusto skuhajte.*
(Šarić, 2008: 27)

Naime, *tvrdo* i *gusto* označavaju rezultate završene radnje glavnog glagola, tj jaja su *tvrda* na kraju procesa kuhanja, isto kao što su jaja i šećer *gusti*.

Marković (2009) prepoznaje i opisuje jedan rijedak tip rezultativnog sekundarnog predikata u hrvatskom, iskazan imenicom, primjer (29) ili pridjevom u instrumentalu, primjer (30):

- (29) *Odgojio je sina poštenjaka.*
(30) *Odgojio je sina poštenim.*
(Marković, 2009: 231)

Instrumental ima značenje posljedice, cilja ili namjere pa samim time može izražavati i rezultativno svojstvo. Ipak, ovakav oblik rezultativnih konstrukcija zvuči arhaično te je rijetko prisutan u suvremenom hrvatskom jeziku.

1.3. Rezultativne konstrukcije u znakovnim jezicima

Rezultativne su konstrukcije tema lingvističkih istraživanja govornih jezika, a u posljednjih nekoliko godina započeta su njihova istraživanja i u znakovnim jezicima. Do sada su istraživanja rezultativnih konstrukcija započela u tek nekoliko znakovnih jezika, a u ovom će poglavlju biti riječ o rezultativima u američkom (ASL) i njemačkom znakovnom jeziku (DGS).

1.3.1 Rezultativne konstrukcije u ASL-u

Rezultativne konstrukcije u ASL-u istraživala je Kentner (2014). Sintaktičkom analizom, utvrđeno je da su rezultativne konstrukcije u ASL-u strukturom identične onima u engleskom jeziku. Naime, sastoje se od dva predikata gdje jedan izražava radnju koja se vrši na objektu, a drugi rezultat provedene radnje.

Nadalje, istraživanje je potvrdilo Hipotezu vidljivosti događaja (*Event Visibility Hypothesis – EVH*) prema kojoj oblik pokreta određuje semantičke kategorije glagola u znakovnim jezicima. Tako se glagoli mogu podijeliti na dvije skupine s obzirom na završenost, odnosno nezavršenost radnje. Prva vrsta su telični glagoli koji predstavljaju radnju ili događaj koji je završen. Drugu vrstu čine atelični glagoli koji predstavljaju radnju ili događaj koji nije završen, odnosno koji još traje. Telični glagoli prema EVH imaju nagli pokret s naglim zaustavljanjem u krajnjoj točki (*end-point*) koja onda obilježava semantički završetak (*end-state*) glagola, dok atelični glagoli ne posjeduju krajnju točku (Wilbur, 2003; prema Korunek, 2012). . Wilbur, Malaya i Shay (2011) proširuju *Event Visibility Hypothesis* na generalnu *Visibility Hypothesis*, odnosno Teoriju vidljivosti prema kojoj vidljivom fonološko mapiranju ne podliježu samo glagoli. Tako i pridjevi koji imaju mogućnost intenzifikacije iskazuju gornju granicu svojstva upravo fonološkim mapiranjem koje je vidljivo, pa je tako njihova gornja granica svojstva fonološki označena kao krajnja točka (*end-point*).

Ketner (2014) primjenjuje EVH, odnosno VH u istraživanju rezultativnih konstrukcija u ASL-u i uočava kako su svi glavni glagoli u rezultativnim konstrukcijama telični te su njihove fonološke karakteristike nagli pokreti s naglim završetkom koji označavaju semantički završetak (*end-state*) glagola. Rezultativi u ASL-u također imaju vidljive fonološke karakteristike koje se očituju u nagloj modifikacijom pokreta i time označavaju promjenu stanja objekta (*change-of-state*). Navedeno je prikazano u primjeru (31).

(31) MARY HAMMER METAL EXT/CL:G DE-FLATE...

Marry hammered the meta flat. / Mary je izravnala metal/ izlupala metal ravnim.

Glavni glagol *hammered/ je izlupala* da bi uzrokovao promjenu na objektu mora izraziti radnju koja je svršena, odnosno mora biti teličan, što je fonološkom analizom i potvrđeno. Rezultativ, pak, izražava posljedicu vršenja glagolske radnje na objektu, stoga fonološki naglom modifikacijom pokreta izražava njegovu promjenu stanja (*change-of-state*).

Potrebno je naglasiti kako su u ovom istraživanju rezultativne konstrukcije analizirane na samo jednoj vrsti rečenica, onima koje imaju izražen direktni objekt u akuzativu, stoga je ovo tek početak analize rezultativnih konstrukcija u ASL-u.

1.3.2. Rezultativne konstrukcije u njemačkom znakovnom jeziku

(DGS)

Rezultativne konstrukcije u njemačkom znakovnom jeziku (DGS) najjednostavnije će se objasniti analizirajući slijedeće primjere:

(32) ŽENA TANJUR POLIZATI ČIST.

Žena je tanjur polizala čistim.

(33) IX-on HLADNJAK POJESTI PRAZAN.

On je pojeo sve iz hladnjaka tako da je ostao prazan.

DGS pripada jezicima SOP reda riječi pa prema Loos (2016) primjer (31) ne prikazuje rezultativnu konstrukciju već rečenicu sa složenim predikatom, dok je primjer (32) rezultativna konstrukcija u DGS-u. Naime, u primjeru (31) konstrukcija bez dodanog

sekundarnog predikata ČIST ima svoje značenje: ŽENA TANJUR POLIZATI, odnosno *Žena je polizala tanjur*, dok je sekundarni predikat samo dodatan opis radnje prvog predikata. S druge strane primjer (32) nema smisla ukoliko izostavimo sekundarni predikat: IX-on HLADNJAK POJESTI, odnosno *On je pojeo hladnjak*, upravo zato sekundarni predikat PRAZAN nije dodatan opis radnje jesti, već izražava pravo rezultativno svojstvo, donoseći informaciju o stanju *hladnjaka* nakon što je *on sve pojeo*.

1.4. HZJ

Lingvistika HZJ-a intenzivnije se istražuje tek posljednjih 15-ak godina, a u zadnjem desetljeću broj istraživanja sve više raste. U tom periodu nastalo je više od 50 znanstvenih radova koji se bave lingvistikom HZJ-a. Tako su dani prvi rezultati o redu riječi i informacijskom statusu u HZJ-u, razlikovna obilježja imenica i glagola, opisane su i vrste glagola, te pridjevi, nemanualna obilježja te sustav negacije u HZJ-u.

1.4.1. O pridjevima

Kad je riječ o rezultativnim konstrukcijama, pridjevi su najčešća vrsta riječi kojom se rezultativ izražava. HZJ razlikuje 15 semantičkih tipova pridjeva, a s obzirom na položaj pridjeva u rečenici razlikujemo prenominalne pridjeve koji se nalaze ispred imenice ili imenske riječi koju opisuju i postnominalne koji dolaze iza imenice ili imenske riječi na koju se odnose. Pridjevi se u HZJ mogu podijeliti i s obzirom na njihovu funkciju u rečenici pa tako možemo govoriti o atributivnim pridjevima čija je svrha pobliže opisati imenicu uz koju se pojavljuju te predikatnim pridjevima koji imaju ulogu predikata, tj nose informaciju o tome što se događa sa subjektom (Korunek, 2012).

Istraživanjem mogućnosti komparacije i intenzifikacije pridjeva u HZJ uočena je njihova povezanost sa Hipotezom vidljivosti događaja (Event Visibility Hypothesis – EVH) koju opisuje Wilbur (2002), o čemu će biti riječ u slijedećim odlomcima.

U istraživanju Korunek (2012) utvrđuje kako u HZJ pridjevi imaju mogućnost komparacije koja se provodi u sva tri stupnja kao i u govornim jezicima: pozitiv, komparativ i superlativ. Pozitiv kao prvi stupanj komparacije izražava osnovno svojstvo pridjeva. Komparativ izriče informaciju da neki predmet ima osobinu u većoj mjeri, tada se pridjev u HZJ izražava dodavanjem leksičkog znaka JOŠ ili VIŠE, ali i modifikacijom pokreta. Modifikacija pokreta onda uključuje morfo-fonološke promjene na samom znaku koji ima nagli pokret do zaustavljanja, što odgovara modifikaciji pokreta kod označavanja svršenosti

glagolske radnje koja je vidljiva pa ju Wilbur (2002) naziva Hipotezom vidljivosti događaja (*Event Visibility Hypothesis -EVH*). Pri tvorbi superlativa osim dodavanja leksičkog znaka znaka NAJ VIŠE prisutna je modifikacija pokreta koja je u ovom slučaju još izraženija. Tako prema Hipotezi vidljivosti događaja (*EVH*) pri tvorbi superlativa dolazi do naglog, oštrog pokreta s naglim zaustavljanjem (*end-point*).

Pridjevi u HZJ-u imaju sposobnost i intenzifikacije koja se provodi u tri stupnja: pozitiv (pridjev), intenziv i ekscesiv. Ona se povezuje sa stupnjevitim pridjevima, npr VELIK, MALEN, TEŽAK koji nemaju gornju granicu svojstva. U HZJ-u intenziv se označava dodavanjem leksičkog znaka JAKO, te modifikacijom osnovnog pokreta. Modifikacija osnovnog pokreta zapravo je identična modifikaciji pokreta pri tvorbi komparativa, te prati Hipotezu vidljivosti pokreta (*EVH*) koja se očituje u naglom pokretu s naglim završetkom u krajnjoj točki. Ekscesiv, pak, izražava prekomjernost svojstva te se izražava dodavanjem leksičkog znaka PUNO/ PREVIŠE te modifikacijom osnovnog pokreta koja se odnosi na vidljivo izražavanje krajnje točke u kojoj završava pokret (*end-state*). Krajnja točka u kojoj završava pokret označava gornju granicu svojstva nekog pridjeva.

1.4.2. Morfo-fonologija

Milković u svojoj doktorskoj dizertaciji (2011) opisuje parove glagola u odnosu na njihov vid. Kada je riječ o glagolskom vidu možemo govoriti o glagolskim parnjacima, od kojih je jedan glagol nesvršeni, a drugi svršeni, npr: *čitati – pročitati*. Nesvršeni glagol označava radnju koja traje te nema morfofonološki vidljive promjene na znaku, za razliku od svršenih glagola koji morfofonološki označavaju promjene na samom znaku. Povezano s glagolskim vidom postoji i označavanje glagolskog aspekta. Pojam aspektnosti glagola odnosi se na teličnost i ateličnost glagola. Teličnost označava svojstvo glagola ili glagolske radnje koji imaju završnu točku odnosno točku u kojoj radnja završava. Suprotno tomu, atelične radnje ne sadržavaju završnu točku i mogu potencijalno izražavati neograničeno vremensko trajanje. Prozodijskom modelu fonološke strukture znaka (Brentari, 1998) pokazuje kako su semantičke karakteristike glagola: svršenost – teličnost i nesvršenost – ateličnost određene fonološki. Naime, kada pokret završava kontaktom s tijelom ili je okomit na ravninu znakovanja, označava se značajkom [kontakt] (Brentari, 1998). Kontakt s tijelom tumači se i kao teličnost radnje. Jednako tako znakovi koji imaju značajku [promjena postavki],

[promjena otvorenosti šake] ili [promjena orijentacije] predstavljaju telične radnje. S druge strane, fonološke značajke glagola: [putanja:iscrtavanje], [trepereći pokret], [ponavljanje/reduplikacija] označavaju atelične radnje (Marić, 2015; prema Wilbur 2008).

2. Problem i cilj istraživanja

Rezultativnom konstrukcijom smatra se ona rečenica čija glagolska radnja uzrokuje promjenu stanja na argumentu rečenice, a koja se posljedično iskazuje rezultativom. Navedene se konstrukcije opisuju u brojnim nacionalnim govornim jezicima, gdje je uočeno kako različite jezične skupine, različito izražavaju rezultativne konstrukcije. Najopširnije su opisane u engleskom jeziku gdje ih istražuju brojni autori (Halliday, 1967; Goldberg, 1991; Levin i Rappaport Hovav, 2001; Goldberg i Jackendoff, 2004; Helgason, 2009; Beavers, 2012), te zaključuju kako se rezultativne konstrukcije izražavaju dvama predikatima od kojih jedan izražava aktivnost koja mijenja stanje objekta, dok drugi izražava rezultat provedene aktivnosti. To vrijedi i za druge germanske jezike poput njemačkog. U slavenskim jezicima rezultativnost se izriče dodavanjem prefiksa na glavni glagol pa time nema potrebe za sekundarnim predikatom koji bi izražavao rezultat (Arsenijević, 2007).

Rezultativne su se konstrukcije, kao nova tema u lingvistici znakovnih jezika, tek počele analizirati i opisivati. Najopširniji pregled do sada prikazan je u ASL, gdje Kentner (2014) primjenjuje Hipotezu vidljivosti događaja (*Event Visibility Hypothesis – EVH*) zaključujući kako su u rezultativnim konstrukcijama glavni glagoli nužno telični, dok rezultativi izražavaju naglu promjenu stanja objekta (change-of-state) te je to vidljivo na fonološkoj razini.

S obzirom na navedeno, cilj ovog istraživanja utvrditi postojanje rezultativnih konstrukcija u HZJ-u te odgovoriti na slijedeća pitanja:

- Kojim se jezičnim sredstvima rezultativne konstrukcije izražavaju u HZJ-u?
- Koji su obrasci sintaktičko-semantičke i morfo-fonološke interakcije rezultativnih konstrukcija?
- Kako Hipoteza vidljivosti događaja (*Event Visibility Hypothesis – EVH*) utječe na tvorbu rezultativnih konstrukcija u HZJ-u?

3. METODE RADA

3.1. Sudionici istraživanja

U ovom je istraživanju sudjelovala jedna čujuća ženska osoba, CODA (eng. *Children of Deaf Adults*), fluentna u hrvatskom znakovnom jeziku, kojeg je kao materinji jezik usvojila od Gluhih roditelja. U vrijeme istraživanja (2015), kronološka dob sudionice bila je 41 godina.

3.2. Način prikupljanja podataka

U ovom istraživanju korišten je dio podatka prikupljenih u prosincu 2015. godine, u okviru Korpusa hrvatskog znakovnog jezika, u Laboratoriju za istraživanja znakovnog jezika i kulture gluhih Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Materijal je prikupljen u svrhu usporedbe HZJ-a i ASL-a, a ispitivač je materijale prezentirao na engleskom jeziku.

Provođenje istraživanja zabilježeno je digitalnom video kamerom te je prikupljeno ukupno 142 minute materijala. Za potrebe ovog istraživanja, izdvojeno je 16 minuta video materijala za analizu.

3.3. Opis ispitnog materijala

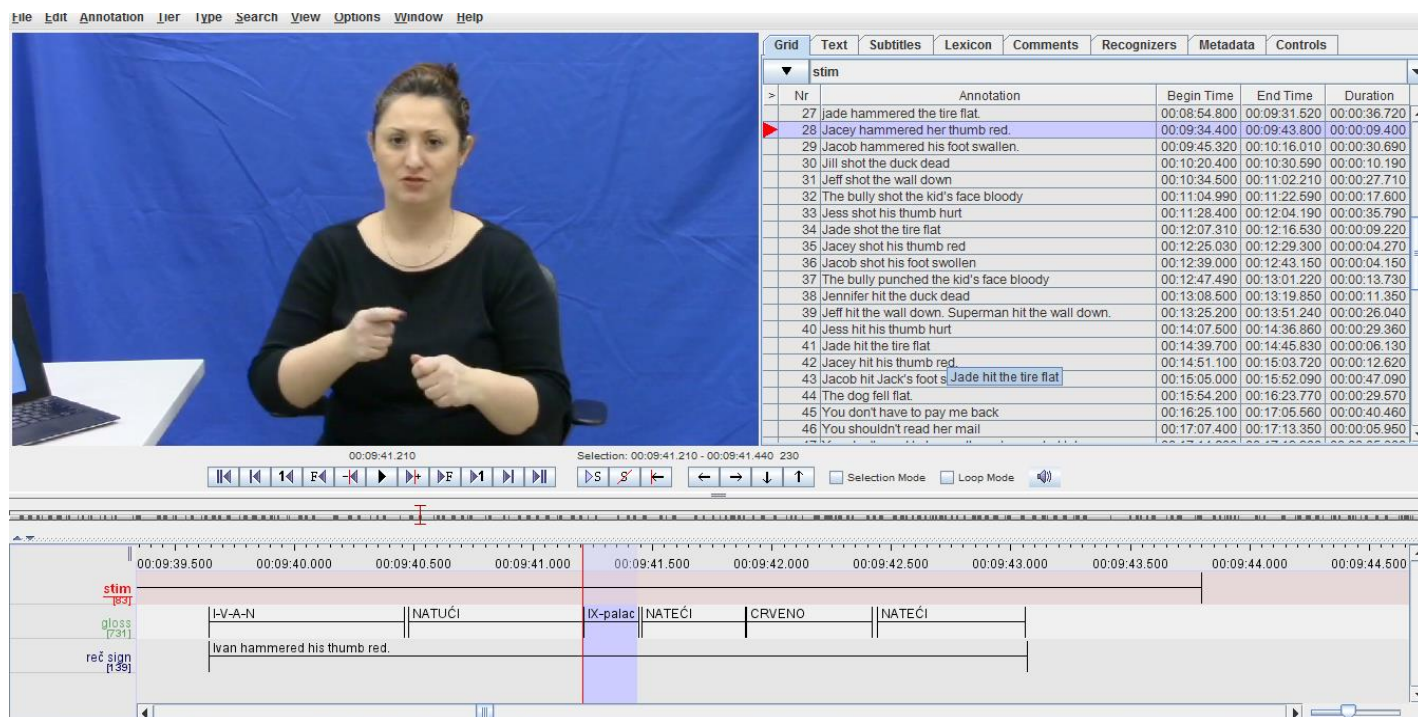
Ispitni materijal sastojao se od 41 rečenice izvan konteksta. Sve su rečenice rezultativnog značenja u engleskom jeziku, a istima se željelo ispitati postojanje rezultativnih konstrukcija u HZJ-u. Cjeloviti popis rezultativnih rečenica nalazi se u Prilogu, a primjeri rečenica u Tablici 1.

Tablica 1. Primjeri rezultativnih rečenica u ispitnom materijalu.

Rečenice
1. John painted the chair red. / Ivan je obojao stolicu u crveno/crvenom.
2. John dyed the shirt red. / Ivan je obojao majicu u crveno/crvenom.
3. The dog licked the plate clean. / Pas je polizao tanjur do čistog/čistim.
4. Jane ran her shoes ragged. / Jane je rastrčala svoje tenisice do raspadanja.
5. Jill shot the duck dead. / Jill je upucala patku mrtvom.

3.4. Metoda obrade podataka

Podaci prikupljeni video kamerom digitalizirani su te potom transkribirani u ELAN programu (Eudico Linguistic Annotator, verzija 4.9.3.). ELAN je profesionalan lingvistički softver specijaliziran za obradu video i audio podataka te se često koristi za lingvističku analizu znakovnih jezika. Primjer transkripcije podataka u ELAN-u prikazan je na Slici 1.

Slika 1. Primjer transkripcije podataka u ELAN program

Za potrebe ovog istraživanja, analizirano je 16 minuta, od ukupnih 142 minute prikupljenog materija, odnosno svi iskazi koje je sudionica istraživanja odznakovala, a koji se

odnose na rezultativne konstrukcije. Uključena su također i sva ponavljanja, pogrešno započeti i nedovršeni iskazi.

Prvi korak u analizi bio je označavanje svake pojedine rezultativne rečenice, a nakon toga je za svaki proizvedeni znak zapisan glos (v. Prilog 1). Glos je znak u pisanoj formi – glagoli se zapisuju u infinitive, imenice u nominative jednine, a pridjevi u nominative jednine, muškog roda. Označilo se i prebrojilo svako njihovo ponavljanje tijekom znakovanja, ali i u razgovoru tijekom ispitivanja.

Sve su navedene rečenice analizirane obzirom na sintaktičko-semantičke i morfofonološke karakteristike. Dobiveni podatci obrađeni su dekriptivnom analizom.

4. REZULTATI ISTRAŽIVANJA I RASRAVA

Kao što je već rečeno, analiza podataka uključivala je 41 rečenicu. Nakon provedene sintaktičko-semantičke te morfo-fonološke analize, utvrđeno je da od ukupnog broja rečenica njih 30 možemo smatrati rezultativnim konstrukcijama u HZJ-u, dok preostalih 11 ne nosi rezultativno značenje. One sintaktički nemaju konstrukciju rezultativnih rečenica pa samim time niti semantički izražavaju rezultativno svojstvo. U tom smislu ove rečenice nisu rezultativne, stoga nisu niti predmetom daljnje rasprave.

Prema strukturi, rezultativnu konstrukciju čine dva neodvojiva elementa: glavni glagol i rezultativ. Ti su elementi u direktnoj uzročno-posljedičnoj vezi te jedan bez drugog nisu ostvarivi (Levin i Rappaport, 2001). Analizom rezultativnih konstrukcija u HZJ-u utvrđeno je kako postoje dvije vrste konstrukcija. Prvu vrstu čine prave rezultativne konstrukcije, koje odgovaraju onima u govornim jezicima. Druga je pak specifična, gdje rezultativnu konstrukciju čine glagolski sendvič i rezultativ. Navedeno je prikazano u Tablici 2.

Tablica 2. Rezultativne konstrukcije u HZJ

Vrsta	Primjer	N
Prave RK	DIJETE TANJUR POLIZATI ČIST... <i>Dijete je tanjur polizalo čistim.</i>	20
RK s glagolskim sendvičima	IVAN UPUCATI PATKA UPUCATI MRTAV... <i>Ivan je upucaao patku mrtvom.</i>	10
Ukupno		30

U sljedećim će poglavljima biti prikazani rezultati sintaktičko-semantičke te morfo-fonološke analize navedenih vrsta rezultativnih konstrukcija u HZJ-u.

4.1. Sintaktičko-semantička analiza

Sintaktičko-semantičkom analizom obuhvaćene su prave rezultativne konstrukcije u HZJ-u. To znači da su, kao takve, izražene jednim glavnim glagolom i rezultativom. Glavni glagol izražava uzročnu radnju pa uvijek dolazi prije rezultativa. Rezultativ pak izražava posljedicu i zaokružuje smisao cijele rečenice pa dolazi na kraju iste. Prave rezultativne rečenice uvijek se sastoje od subjekta kao vršitelja radnje, glavnog glagola kojim je radnja izražena, objekta koji trpi radnju te rezultativa koji izražava promijenjeno stanje objekta nakon izvršene radnje (Goldberg i Jackendoff, 2004). Prave rezultativne rečenice pronađene su i u HZJ-u, a primjer takve prikazan u primjeru (34).

(34) ČOVJEK STOL OBRISATI ČIST...

Čovjek je obrisao stol čistim.

Navedena rečenica (primjer 34) može se smatrati pravom rezultativnom konstrukcijom u HZJ-u jer ona sintaktički sadrži sve elemente koji su potrebni da bi se iskazala semantička rezultativnost. Glavni glagol OBRISATI izražava radnju koja nešto čini objektu i time uzorkuje promjenu stanja izraženu rezultativom ČIST. Kada bi se u rečenici izostavio rezultativ, tada bi ona izgledala: ČOVJEK STOL OBRISATI, što je zapravo jednostavna izjavna rečenica u kojoj samo doznajemo da je *čovjek obrisao stol*. Ipak, rezultativom ČIST upotpunjuje se informacija o stanju stola nakon izvršene radnje *brisanja*. Time rečenica semantički više nije jednostavna izjavna, već rezultativna. Ako se pak promijeni smjer gledanja, rezultativ ČIST, kao takav, ne bi ni bio izražen da ga nije prethodno uzrokovala radnja glavnog glagola. Dakle, *stol* ne bi mogao biti *čist* da prethodno nije *obrisan*, a *obrisan stol* bez rezultativa ČIST ostaje zakinut za dodatnu informaciju o objektu, kakvu dobivamo samo u rezultativnim rečenicama.

Isti obrazac rezultativnosti slijede sve prave rezultativne konstrukcije u HZJ-u, kao što je to prikazano i u sljedećem primjeru (35):

(35) I-V-A-N AUTO KOTAČ UPUCATI ISPUHAN/PRAZAN...

Ivan je ispuhao/ispraznio automobilsku gumu upucavši ju.

Glavni glagol UPUCATI izražava radnju koja se vrši na objektu AUTO KOTAČ, koji nakon izvršene radnje mijenja stanje koje je izraženo rezultativom ISPUHAN/PRAZAN (primjer 35). Bez rezultativa, rečenica bi bila: IVAN AUTO KOTAČ UPUCATI pa se iz ovakve rečenice doznaje kako je *Ivan upucao automobilsku gumu*. Rezultativom ISPUHAN dobiva se dodatna informacija kako je *automobilska guma*, nakon *Ivanovog pucanja*, *ispuhana* i time rečenica semantički dobiva potpuno novi, rezultativni smisao.

Potrebno je naglasiti kako rezultativ, s obzirom da je u potpunoj ovisnosti od glavnog glagola, kao takav ne može biti proizvoljan, već mora izražavati logičnu posljedicu s obzirom na radnju glavnog glagola koja ju uzrokuje. Navedeno pokazuje i primjer (36).

(36) I-V-A-N IX-on ZID UDARITI SRUŠEN...

Ivan je udario zid srušenim.

Kontrukcija primjera (36) u HZJ-u je rezultativna. Glavni glagol UDARITI izražava radnju kojom subjekt djeluje na objekt, potom se kao posljedica glagolske radnje objekt ZID *ruši*, što je u HZJ-u izraženo rezultativom SRUŠEN. Prethodno je rečeno kako rezultativ mora biti logična posljedica radnje glavnog glagola. Promatrajući navedene primjere vidljivo je kako rezultativ to i jest. Naime, ukoliko je glavni glagol ove rečenice UDARITI, tada je s obzirom na semantiku glagola UDARITI ograničen izbor mogućnosti koje mogu biti njegova posljedica. *Zid* kao posljedica *Ivanovog udaranja* nije mogao biti *čist* ili *ispuhan*, ali ono što je, to je *srušen*, što u ovom konkretnom primjeru taj rezultativ i izražava.

Ponekad radnja glavnog glagola uzrokuje više od jedne promjene na objektu, kao što to prikazano na primjeru (37).

(37) I-V-A UDARITI IX-palac NATEČEN CRVEN NATEČEN...

Iva se udarila u palac koji je potom pocrvenio i natekao.

U početnom dijelu rečenice (primjer 37), IVA UDARITI IX-palac, glavnim glagolom UDARITI izražava se djelovanje subjekta IVA na objekt IX-palac. U drugom se dijelu rečenice, IX-palac NATEČEN CRVEN NATEČEN, razjašnjava što se dogodilo s objektom, kao posljedica *udaranja*. Glavni glagol UDARITI može izazvati više od jedne promjene na objektu, što u HZJ-u izražavaju rezultativi NATEČEN CRVEN NATEČEN. Dakle, u HZJ-u

se dala informacija kako je *palac* nakon *udarca crven* i *natečen*, a ponovljeni znak NATEČEN na kraju rečenice želi istaknuti važnost upravo te informacije, stavljajući je u fokus rečenice (Milković i sur., 2006, Milković i sur., 2007).

Osim gore navedenih primjera postoje i rezultativne rečenice bez izraženog objekta, na primjer: *Lilly laughed herself hoarse*. / *Lilly se smijala do promuklosti*. U ovom slučaju radnja je usmjerena na subjekt pa i glavni glagol i rezultativ opisuju što se događa sa subjektom (Beavers, 2012). Rezultati ovog istraživanja pokazali su kako ova vrsta rečenica nema rezultativnu konstrukciju u HZJ-u, kao što pokazuje primjer (38).

(38) RIJEKA STVRDNUTI...

River froze (solid). / *Rijeka se stvrdnula (tvrdom)*.

Međutim, u razgovoru sa sudionicom istraživanja, za vrijeme analize podataka, ustanovilo se kako to nije nužno konačno rješenje, već bi konstrukcija mogla izgledati i ovako: RIJEKA STVRDNUTI TVRD. Ovakva konstrukcija pokazuje rezultativno značenje pa je u budućim istraživanjima potrebno detaljnije ispitati ovu vrstu rezultativnih rečenica.

Ovim je istraživanjem tek započela analiza rezultativnih konstrukcija u HZJ-u, no već prvi rezultati govore u prilog postojanju istih. S druge strane, rezultativne konstrukcije u hrvatskom se jeziku gotovo i ne koriste. Marković (2009) govori o rezultativima u hrvatskom koji su najčešće izraženi instrumentalom imenica ili pridjeva. Ipak i sam objašnjava kako je taj instrumental u hrvatskom jeziku zastario te ga pripisuje starim beletrističkim tekstovima, kakvi se više ne stvaraju. Šarić (2008) navodi kako su rezultativne konstrukcije rijetke u slavenskim jezicima i neusporedive s onima u germanskim. Naime, slavenski jezici najčešće nemaju izražen rezultativ na kraju rečenice, već se rezultativno svojstvo dobiva dodavajući prefikse na glavni glagol, kao u primjeru: *Ispio je čašu*, za razliku od engleskog: *He drank the glass empty*. S obzirom na navedeno, možemo zaključiti kako su HZJ i hrvatski jezik dva različita jezika, koja ne dijele zajedničke karakteristike kada su u pitanju rezultativne rečenice.

4.2. Morfo-fonološka analiza

Uz konstrukcije koje se smatraju pravim rezultativnim konstrukcijama, analizom je utvrđeno kako u HZJ-u postoje i neke specifične konstrukcije koje također izražavaju rezultativno svojstvo. Upravo će o njima biti riječ u sljedećim poglavljima.

4.2.1. Glagolski sendviči

Glagolski se sendviči prvi put spominju u američkom znakovnom jeziku (ASL) kao konstrukcije u kojima se isti glagol pojavljuje dva puta: jednom, kada se pojavljuje prvi puta u rečenici, i drugi put na finalnom mjestu u rečenici. Oba glagola u sendviču dijele isti subjekt, prvi glagol je u osnovnoj nemodificiranoj formi, dok drugi glagol nosi infleksiju i time pruža dodatnu informaciju o radnji (Jannis i Fisher, 1990; prema Milković i sur., 2006). Navedeno se može vidjeti i u primjeru (39) rečenice s glagolskim sendvičem u HZJ:

(39) ČOVJEK NOSITI KNJIGA NOSITI-PUNO-KNJIGA.

Čovjek nosi knjige.

U odnosu na prvi glagol, drugi ima infleksiju i kao takav daje informaciju o količini, veličini i težini *knjiga*.

Glagolski sendviči čine i rezultativne konstrukcije u HZJ, što je vidljivo u primjeru (40).

(40) IVAN IX-on PRATI POSUĐE SVE OPRATI ČIST...

Ivan je oprao suđe.

Kao što primjer (40) pokazuje, glagol PRATI izražava radnju koja se vrši na objektu POSUĐE te uzrokuje promjenu stanja na istom što izražava rezultativ ČIST. Glavni glagol PRATI prvi je put izražen u nesvršenom obliku, a potom se na kraju rečenice ponavlja kao svršeni. Nesvršeni glagoli označavaju radnju koja traje i koja se promatra kao proces bez obzira na njezin početak ili kraj. Za razliku od nesvršenih, kod svršenih glagola radnja se promatra kao cjelina, koja je u određenom vremenskom periodu već završena (Barić i sur, 1979).

Prema prozodijskom modelu fonološke strukture znaka (Brentari, 1998) mogu se

usporediti navedena dva glagolska parnjaka PRATI – OPRATI, prisutna kao glavni glagol u ovoj rezultativnoj konstrukciji. Tako znak PRATI čini niz višestrukih, kružnih pokreta, što je prema Milković (2011) svojstveno upravo nesvršenim glagolima u HZJ-u. Njegov svršeni parnjak OPRATI karakterizira dodana putanja koja mu daje ubrzanje te nagli i oštri pokret prema samom kraju.

Preduvjet rezultativnih konstrukcija jest svršenost uzročne radnje koja je izražena glavnim glagolom (Beavers, 2012). Naime, da bi se uopće moglo govoriti o promijenjenom stanju objekta, radnja koja ga mijenja mora biti završena. Tako na ovom primjeru *posuđe* mora *biti oprano* da bi bilo *čisto*. Kada proces *pranja* ne bi bio završen, tada ni cijelo *posuđe* ne bi bilo *čisto* pa ne bi bila riječ o rezultativnosti u pravom smislu. Upravo zato konstrukcija glagolskog sendviča sa svršenim parnjakom na kraju rečenice naglašava svršenost uzročne radnje, koja tek kao takva omogućuje izražavanje rezultativa.

4.2.2. Glagolska jeka

Analizom je utvrđeno da među onim rezultativnim konstrukcijama u HZJ-u u kojima je prisutan glagolski sendvič, nije uvijek pravilo da glavni glagol čine svršeni i nesvršeni parnjaci. Naime, daljnja je morfo-fonološka analiza pokazala kako glagolski sendvič mogu činiti dva potpuno ista glagola. Podvrsta glagolskih sendviča, u kojima je drugo pojavljivanje glagola identično prvom, naziva se glagolskom jekom. U ovim slučajevima drugi glagol nema infleksiju i time ne donosi novu informaciju u odnosu na prvi (Pinsonneault, 1994; prema Milković i sur., 2006). Navedeno je prisutno u primjeru (41).

(41) IVAN UPUCATI ZID UPUCATI SRUŠEN...

Ivan je upucaao zid koji se potom srušio/srušenim.

Primjer (41) prikazuje primjer rezultativne konstrukcije u HZJ-u, u kojoj je glavnim glagolom izražena radnja UPUCATI koja djeluje na objekt ZID, a kao posljedica izvršene radnje objekt mijenja stanje, što je iskazano u rezultativu SRUŠEN. Glavni glagol, kao što je prethodno rečeno, mora izražavati svršenu radnju jer je jedino tako moguća rezultativnost u rečenici. U ovom su primjeru, za razliku od prethodnog, oba glagola u glagolskom sendviču svršena, čineći tako podvrstu glagolskih sendviča, glagolsku jeku. Prema prozodijskom

modelu fonološke strukture znaka (Brentari, 1998) vidljivo je kako oba glagola izražavaju istu stvar na isti način. Naime, glagoli imaju jedan kratak, oštar, brz i napet pokret te promjenu otvorenosti šake [fleksija prsta] što je prema Milković (2011) jedna od karakteristika svršenih glagola u HZJ-u. Od nemanualnih karakteristika znaka prisutan je specifičan oblik usta [pf+ izdah] koji prema Dukić (2011) dolazi uz svršene glagole. Sve navedene karakteristike opisuju svršenost glagola uzročnika u ovoj rezultativnoj konstrukciji. Milković i sur. (2007) govoreći o infomacijskom statusu i redu riječi u HZJ, objašnjavaju kako ponavljanje glagola, kao kod glagolske jeke, ali i drugih vrsta riječi, npr. upitnih zamjenica ili negacije, ima funkciju naglašavanja, odnosno fokusa. Dakle, unatoč tome što je već prvim znakom UPUCATI izražena svršenost glavnog glagola, on se u istom obliku opet ponavlja, stavljajući glagolsku radnju u fokus konstrukcije.

4.2.3. Odnos glavnog glagola i rezultativa

Iz prethodno navedenih primjera vidljivo je kako u HZJ-u rezultativ može biti izražen pridjevom. Ranije provedenim istraživanjima utvrđeno je kako u HZJ-u pridjevi imaju mogućnost sva tri stupnja intenzifikacije: pozitiv, intenziv, ekscisiv (Korunek, 2012).

Iako u rezultativnim rečenicama nije pronađen pridjev ni u intenzivu, ni ekscisivu njihova mogućnost intenzifikacije značajna je kad je riječ o odnosu glavnog glagola i rezultativa.

Glavni glagol, kako je već rečeno, mora biti svršen kako bi se posljedično mogao izraziti rezultat radnje. Svršeni glagoli koji imaju oznaku cilja, odnosno krajnjeg rezultata radnje, mogu podijeliti u dvije skupine: glagoli ostvarivanja (*accomplishments*) i glagoli postignuća (*achievements*). Razliku među njima čini trajanje vremena koje je provedeno u ostvarivanju cilja (Vendler, 1967; prema Novak Milić, 2010). Tako su glagoli postignuća puno kraće glagolske radnje od glagola ostvarivanja.

S obzirom na navedene karakteristike pridjeva kao rezultativa i glavnog glagola, Beaversova teorija (2012) da pridjevi koji imaju mogućnost intenzifikacije dolaze uz glagole ostvarivanja (*accomplishments*), odnosno da pridjevi koji nemaju tu mogućnost dolaze uz glagole postignuća (*achievements*) primjenjiva je i u HZJ-u.

Prva dva primjera (42) i (43) prikazuju glagolsku radnju izraženu glagolima ostvarivanja (*accomplishments*). To je glagolska radnja koja traje te naposljetku ima svoj rezultat, koji ima mogućnost intenzifikacije.

(42) C-A-S-E-Y STOL OBRISATI ČIST.

Casey je stol obrisala čistim.

Glagol OBRISATI svršeni je glagol, ali po svojoj prirodi dugotrajnije glagolske radnje, čime pripada glagolima ostvarivanja (*accomplishments*). Njegov rezultat u ovom primjeru je pridjev ČIST koji ima sposobnost intenzifikacije, pa je moguće govoriti o nečem što je *više* ili *manje* čisto.

(43) M-A-R-Y IX-ona KOMAD METAL IZLUPATI RAVAN.

Mary je izravnala metal.

U ovom primjeru glagol IZLUPATI izražava svršenu radnju koja je trajala neko duže vrijeme, stoga je riječ o glagolu ostvarivanja (*accomplishment*). Rezultat te radnje je pridjev RAVAN koji također ima mogućnost intenzifikacije kao *više* ili *manje* ravan.

Za razliku od prethodna dva primjera, primjer (43) izražava rezultat koji nema sposobnost intenzifikacije jer ga uzrokuje glagolska radnja koja nema trajanje, koja je trenutna, glagoli postignuća (*accomplishments*), stoga odmah dolazi do promjene stanja.

(44) I-V-A-N UPUCATI PATKA UPUCATI MRTAV.

Ivan je upucao patku mrtvom.

Glagol UPUCATI kratkotrajnom glagolskom radnjom (*accomplishment*) odmah rezultira pridjevom MRTAV, koji ukazuje na trenutnu promjenu stanja pa kao takav nije stupnjeviti.

Čini se, ipak, kako Beaversova teorija ima iznimke. Tako primjer (45) pokazuje glagol postignuća (*accomplishment*) koji dolazi sa pridjevom koji ima sposobnost intenzifikacije.

(45) I-V-A-N UDARITI ZID UDARITI SRUŠEN.

Ivan je udario zid do rušenja/srušenim.

Glagol UDARITI izražava radnju bez trajanja, onu koja je trenutna pa je riječ o glagolu postignuća (*accomplishments*). On u ovom primjeru (45) rezultira pridjevom SRUŠEN koji ima mogućnost intenzifikacije, nešto je *više* ili *manje srušeno*.

S obzirom na navedene primjere, čini se kako Beaversova teorija ima svoja potkrijepljena u HZJ-u. Ipak, primjer (45) pokazuje iznimku, što otvara problem daljnje rasprave. Potrebno je naglasiti kako je ovo istraživanje provedeno na jednom ispitaniku, s ograničenim brojem rečenica, pa je pouzdanost ove teorije potrebno ispitati na puno većem uzorku.

4.2.4. Obrisati stol čistim/prljavim

Među podacima nalazimo i dvije konstrukcijski identične rečenice čiji rezultativi čine antonimski par, a koji u potpunosti mijenja semantiku rečenica:

46) *Casey wiped the table clean. / Casey je obrisala stol do čista/čistim.*

47) *Lilly wiped the table dirty. / Lilly je obrisala stol prljavim.*

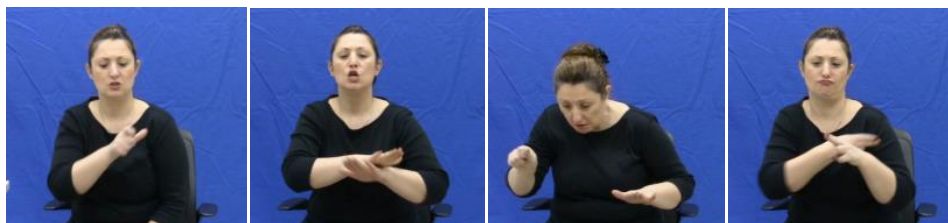
Tako u primjeru (46) rezultat u potpunosti odgovara semantici cijele rečenice. Ipak, druga je rečenica (primjer 47) semantički nelogična jer očekivana promjena stanja *stola* nakon *brisanja* nije ona koju rezultat izražava, a to je PRLJAV.

Navedeni primjeri u HZJ-u prikazani su na slikama (2) i (3).

Slika 2. L-I-L-L-Y IX-ona BRISATI STOL OBRISATI PRLJAV...

Lilly je obrisala stol, ali je on ostao prljav.

Slika 3. ČOVJEK STOL OBRISATI ČIST...

Čovjek je stol obrisao čistim.

Ključnu ulogu u izražavanju semantičke nelogičnosti prve rečenice ima negacija. Prema Hrastinski (2010), HZJ pripada nemanualno dominantnom sustavu negacije. Nemanualna se negacija ostvaruje odmahivanjem glave u stranu (*headshake*), koji je sklon protezanju duž cijele glagolske fraze. Tako Slika (2) prikazuje nemanualnu negaciju pred kraj drugog ponavljanja glavnog glagola OBRISATI, koji se proteže i na početak rezultativa ČIST.

Ovom se nemanualnom oznakom želi izraziti semantička nelogičnost ove rečenice, odnosno da unatoč svršenoj radnji *brisanja stol* ipak nije *obrisan*, stoga na objektu zapravo nema promjene stanja pa je rezultat radnje isti kao i prije nje, a to je PRLJAV.

Provedenom morfo-fonološkom analizom rezultativnih konstrukcija u HZJ potkrijepljuje se činjenica da su HZJ i hrvatski jezik dva odvojena sustava. Naime, hrvatski jezik rezultativnost najčešće označuje prefiksacijom glavnog glagola kakve u HZJ nema. Stoga je rezultativne konstrukcije u HZJ potrebno proučavati zasebno, a u skladu s njegovim vlastitim jezičnim pravilima i zakonitostima.

5. Zaključak

Lingvistička istraživanja HZJ-a intenzivnija su i brojnija tek posljednjih 15-ak godina. U tom periodu nastalo je više od 50 znanstvenih radova s različitim lingvističkim temama u HZJ-u.

Ovaj diplomski rad bavi se rezultativnim konstrukcijama u HZJ-u, koje do sada nisu bile istraživane. One su novija tema i u istraživanjima drugih nacionalnih znakovnih jezika, a za sada su najopširnije opisane u ASL-u.

Rezultativne konstrukcije lingvistička su forma koja izražava uzročno-posljedične događaje. Sintaktički se sastoji od dva predikata, gdje prvi predikat u konstrukciji izražava radnju koja uzrokuje promjenu na nekome ili nečemu, a sekundarni predikat, odnosno rezultativ izražava posljedicu izvršene radnje.

Rezultati analize pokazali su kako rezultativne konstrukcije postoje u HZJ-u. Sintaktičko-semantičkom analizom utvrđeno je kako HZJ izražava prave rezultativne konstrukcije u kojima glavni glagol izražava uzročnu radnju i kao takav uvijek dolazi prije rezultativa, koji pak označava posljedicu izvršene radnje te se nalazi na posljednjem mjestu u rečenici. Morfo-fonološka analiza pokazala je kako u HZJ-u glavni glagol koji izriče uzročnu radnju može biti izražen glagolskim sendvičem gdje prvo pojavljivanje glagola izriče nesvršenu radnju, a drugo svršenu. Preduvjet za izražavanje rezultativnosti u ovim konstrukcijama je taj da je radnja glavnog glagola uvijek svršena jer rezultativ može izraziti posljedicu jedino svršene, gotove radnje. Morfo-fonološkom je analizom dalje utvrđeno kako osim glagolskih sendviča sa nesvršenim i svršenim parnjakom istog glagola uzročnu radnju mogu izraziti i dva identična ponavljanja istog glagola. Tada je riječ o glagolskoj jeki koja ponavljanjem svršenog glagola stavlja radnju u fokus konstrukcije.

Uspoređujući rezultativne konstrukcije u HZJ-u i hrvatskom jeziku, dolazimo do zaključka kako za jedan odnosno drugi jezik vrijede potpuno različite zakonitosti. Tako se rezultativnost u hrvatskom jeziku ostvaruje prefiksacijom glavnog glagola. HZJ nema takvo morfo-fonološko označavanje na glavnom glagolu, već rezultativ izražava kao sekundarni predikat konstrukcije. S obzirom na navedeno, možemo zaključiti kako HZJ i hrvatski jezik

ne dijele zajedničke karakteristike kada u u pitanju rezultativne rečenice. Stoga govorimo o dvama različitim jezicima koje je onda potrebno odvojeno istraživati.

Ovaj rad tek je otvorio brojna pitanja vezana uz rezultativne konstrukcije u HZJ-u. Budućim je istraživanjima potrebno ispitati zakonitosti rezultativnih konstrukcija na većem broju ispitanika, kao i na većem broju rečenica unutar i izvan konteksta te će se tek tada moći donijeti pouzdani zaključci.

6. PRILOG

<i>Rečenica na engleskom jeziku</i>	<i>Rečenica na hrvatskom jeziku</i>	<i>GLOSS</i>
1. John painted the chair red.	Ivan je obojao stolicu u crveno.	I-V-A-N- IX-on BOJATI STOLIVA IX-ta CRVEN OBOJATI...
2. John dyed the shirt red.	Ivan je obojao majicu u crveno.	I-V-A-N IX-on MAJICA OBOJATI UMOČITI IX-ta CRVEN OBOJATI UMOČITI...
3. John licked the envelope closed.	Ivan je polizao omotnicu zatvorenom.	I-V-A-N IX-on OMOTNICA POLIZATI ZATVORITI...
4. Jane ran her shoes ragged.	Jane je rastrčala svoje tenisice do raspadanja.	J-A-N-E IX-ona TENISICE RASPASTI...
5. The river froze solid.	Rijeka se zamrzнула/tvrdom.	RIJEKA STVRDNUTI...
6. Lilly ate herself sick.	Lilly se prejela da joj je pozlilo.	L-I-L-LY IX-ona POJESTI DOBITI BOLEST...
7. Jessie tore the envelope open.	Jessie je poderala svoju omotnicu tako da ju je otvorila/do otvaranja.	J-E-S-S-I-E IX-ona OMOTNICA OTVORITI...
8. Sidney taped the suitcase closed.	Sidney je zalijepila kovčeg do zatvaranja.	S-I-D-N-E-Y IX-ona KOVČEG IX-taj ZATVOREN OMOTAVATI ZALIJEPITI OMOTAVATI...
9. Sidney stomped the flowers flat.	Sidney je pogazila cvijeće ravnim.	S-I-D-N-E-Y IX-ona PREŠETATI CVIJEĆE SVE NAGAZITI...
10. Skyler sliced the apple open.	Skyler je prerezala jabuku otvorenom.	ČOVJEK JABUKA RAZREZATI OTOVORITI
11. Casey wiped the table clean.	Casey je obrisala stol čistim.	ČOVJEK STOL OBRISATI ČIST...
12. Lilly wiped the table dirty.	Lilly je obrisala stol prljavim.	L-I-L-L-Y IX-ona BRISATI STOL OBRISATI PRLJAV...
13. Jim washed the dishes clean.	Jim je oprao posuđe čistim.	J-I-M IX-on OPRATI POSUĐE SVE OPRATI ČIST...
14. Jim washed the clothes clean.	Jim je oprao odjeću čistom.	J-I-M IX-on OPRATI ODJEĆU OPRATI ČIST...
15. Al vacuumed the carpet clean.	Al je usisao tepih čistim.	A-L USISAVATI TEPIH USISATI ČIST...
16. Jen dusted the desk clean.	Jen je obrisala stol čistim.	J-E-N IX-ona STOL PRAŠINA OČISTITI ČIST...
17. Jill brushed her suit clean.	Jill je očetkala svoj kaput čistim.	J-I-L-L NJEZIN KAPUT PRLJAV ČISTITI ČIST OČISTITI...
18. Phil scraped the desk clean.	Phil je ostrugao stol čistim.	ČOVJEK STOL PRLJAV SASTRUGATI ČIST...
19. The kid licked the plate clean.	Dijete je polizalo tanjur čistim.	DIJETE TANJUR POLIZATI ČIST...
20. The dog licked the plate clean.	Pas je polizao tanjur čistim.	PAS TANJUR POLIZATI ČIST...

21. Mary hammered the metal flat.	Mary je izravнала metal/izlupala metal ravnim.	M-A-R-Y IX-ONA METAL IZLUPATI RAVAN...
22. Jennifer hammered the duck dead.	Jennifer je udarila patku mrtvom.	J-E-N IX-ona UDARITI PATKA IX-ta UDARITI MRTAV...
23.. Jeff hammered the wall down.	Jeff je izlupao zid do rušenja.	J-E-F-F IX-on ZID IZLUPATI SRUŠITI...
24. The bully hammered the kid's face bloody.	Nasilnik je udario djetetovo lice krvavim.	NASILNIK DIJETE UDARITI KRVARITI...
25. Jess hammered his thumb hurt.	Jess je udario svoj palac do boli.	J-E-S-S IX-on UDARITI NATEČI...
26. Jade hammered the tire flat.	Jade je izlupala gumu praznom.	J-A-D-E IX-ona AUTO KOTAČ IZLUPATI KOTAČ GUMA ISPUHATI...
27. Jacey hammered her thumb red.	Jacey je udarila svoj palac crvenim.	J-A-C-E-Y UDARITI IX-palac NATEČI CRVEN NATEČI...
28. Jacob hammered his foot swollen.	Jacob je udario svoje stopalo do oticanja.	J-A-C-O-B UDARATI UDARITI POGLEDATI IX-stopalo NATEČI...
29. Jill shot the duck dead.	Jill je upucala patku mrtvom.	J-I-L-L UPUCATI PATKA UPUCATI MRTAV...
30. Jeff shot the wall down.	Jeff je upucaо zid do rušenja.	J-E-F-F UPUCATI ZID UPUCATI SRUŠITI...
31. The bully shot the kid's face bloody.	Nasilnik je upucaо djetetovo lice krvavim.	NASILNIK UPUCATI DIJETE KRVARITI...
32. Jess shot his thumb hurt.	Jess je upucaо svoj palac do boli.	J-E-S-S IX-on UPUCATI IX-palac NATEČI...
33. Jade shot the tire flat.	Jade je upucala gumu ravnom/ do ispuhivanja/ispuhanom.	J-A-D-E AUTO KOTAČ UPUUCATI ISPUHATI...
34. Jacey shot his thumb red.	Jacey je upucaо svoj palac crvenim.	J-A-C-E-Y UPUCATI IX-stopalo NATEČI CRVENO NATEČI
35. Jacob shot his foot swollen.	Jacob je upucaо svoje stopalo koje je potom nateklo/do oticanja.	J-A-C-O-B IX-on UPUCATI POGLEDATI IX-stopalo NATEČI...
36. The bully punched the kid's face bloody.	Nasilnik je udario djetetovo lice krvavim.	NASILNIK DIJETE UDARITI KRVARITI...
37. Jennifer hit the duck dead.	Jennifer je udarila patku mrtvom.	J-E-N-N UDARITI PATKA IX-ta UDARITI MRTAV...
38. Jeff hit the wall down.	Jeff je udario zid do rušenja.	JEFF UDARITI ZID UDARITI SRUŠITI...
39. Jade hit the tire flat.	Jade je udarila gumu ravnom/do ispuhivanja/ispuhanom.	J-A-D-E AUTO UDARITI KOTAČ ISPUHATI...
40. Jack hit his thumb red.	Jack je udario svoj palac crvenim.	J-A-C-K IX-on UDARITI IX-palac NATEČI CRVEN NATEČI...
41. The dog fell flat.	Pas je pao ispružen.	PAS PATI ISPRUŽITI...

7. Popis literature

Arsenijević, B. (2007): Slavic verb prefixes are resultative. Tense, Mood and Aspect Theoretical and Descriptive Issues. Chronos colloquium.

Barić, E., Lončarić, M., Malić, D., Pavešić, S., Peti, M. Zečević, V., Znika, M. (1979). Priručna gramatika hrvatskog književnog jezika. Zagreb: Školska knjiga.

Beavers, J. (2012): Resultative Constructions. U Binnick, R. I. (ur.). The Oxford Handbook of Tense and Aspect. (str. 908-933). Oxford: Oxford University Press.

Bene, A. (2009): What is really the function of the verbal particle in Hungarian, Suvremena lingvistika, 35, 68, 207 – 220.

Brentari, D. (1998): A prosodic model of sign language phonology. Cambridge: MIT Press.

Dukić, L. (2011): Nemanualna obilježja u hrvatskom znakovnom jeziku – specifični pokreti usta kod svršenih i nesvršenih glagola. Diplomski rad, Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Giannakidou, A., Merchant, J. (1998): Why Giannis Can't Scrub His Plate Clean: On the Absence of Resultative Secondary Predication in Greek. Proceedings of the 3rd International Conference on Greek Linguistics Ekdosis Ellinika Grammata, Athens, Greece, 93-103.

Goldberg, A. E. (1991): A semantic account of resultatives, Linguistic analysis, 21, 66 – 96.

Goldbreg, A., Jackendoff, R. (2004): The English resultative as a family of constructions, Language, 80, 532 – 569.

Halliday, M. A. K. (1967): Notes on Transitivity and Theme in English: part 1, Journal of Linguistics, 3, 1, 37 – 81.

Helgason, E. A. (2009): The Resultative Construction. Cutting Verb Classes a Break. University of Iceland.

Hrastinski, I. (2010): Negative constructions in Croatian Sign Language, Master degree. Purdue University.

- Jurth, R. T.(2013): On the distribution of verbal particles and nominal resultatives in Hungarian, *Argumentum*, 9, 332 – 345.
- Kentner, A. (2014): Event structure of resultatives in ASL. Master Degree. Purdue University.
- Korunek, I. (2012): Pridjevi u hrvatskom znakovnom jeziku. Diplomski rad, Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Loos, C. (2016): How to lick a plate in DGS; resultative constructions in DGS. The third meeting of the Formal and Experimental Advances in Sign language Theory (FEAST) colloquium at the University of Venice.
- Marković, I. (2009): Rezultativni sekundarni predikat u hrvatskome, *Suvremena lingvistika*, 35, 221 – 246.
- Milković, A. (2010): Razmatranje glagolske prijelaznosti i povratnosti u hrvatskome jeziku, *Časopis instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje*, 35, 1, 243 – 265.
- Milković, M. (2011): Vrste glagola u HZJ – sintaktičke i semantičke značajke. Doktorska disertacija. Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Milković, M., Bradari Bradarić-Jončić, S., Wilbur, R. B. (2006): Word order in Croatian Sign Language, *Sign Language and Linguistics*, 9, 1, 169 – 206.
- Milković, M., Bradarić-Jončić, S., Wilbur, R. B. (2007): Information status and word order in Croatian sign language, *Clinical linguistics and phonetics*, 21, 10 -17.
- Novak Milić, J. (2010): Što je što u aspektologiji. LAHOR: časopis za hrvatski kao materinski, drugi i strani jezik, 10, 125 – 143.
- Rappaport Hovav, M., Levin, B. (2001): An Event Structure Account of English Resultatives, *Language*, 77, 766 – 797.
- Šarić, Lj. (2008): Some Remarks on Resultative Constructions in Croatian, *Croatica et Slavica Iadertina*, 4, 23-33.
- Wilbur, R. (2003): Representations of telicity in ASL, *Chicago Linguistic Society*, 39, 354-368.
- Wilbur, R. B., Malaia, E., Shay, R. (2011): Degree Modification and Intensification in American Sign Language Adjectives, *Amsterdam Colloquium on Logic, Language and Meaning*, 92-101.